

Z V O N

148 Main St.

New Rochelle, N. Y. 10802.

P.O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

PRÁVO OSOBY A SKUPIN NA SPOLEČENSKOU A OBČANSKOU SVOBODU V OBLASTI NÁBOŽENSTVÍ

Všichni lidé, protože jsou osoby - jsou totiž obdařeni rozumem a svobodnou vůlí, a proto mají osobní odpovědnost - jsou v souladu se svou důstojností pobádáni vlastní přirozeností a zároveň i mravně zavázáni hledat pravdu, především náboženskou. Jsou též zavázáni přidržet se poznané pravdy a podle

jejích požadavků zařídit celý svůj život. Lidé však nemohou splnit tuto povinnost způsobem přiměřeným své přirozenosti, nemají-li psychologickou svobodu a nejsou-li zároveň prosti vnějšího nátlaku. Právo na náboženskou svobodu tedy nevyplývá ze subjektivní dispozice osoby, nýbrž ze samé její přirozenosti. Proto právo na tuto svobodu patří i těm, kdo neplní povinnost hledat pravdu a přidržet se jí. Jejím uplatňování se nesmí bránit, pokud se zachovává spravedlivý veřejný řád.

Náboženskú svoboda a vztah člověka k Bohu

To vysvitne ještě jasněji, uvážíme-li, že nejvyšším pravidlem pro lidský život je sám Boží zákon, věčný, objektivní a všeobecný, kterým Bůh podle úradku své moudrosti a lásky pořádá, řídí a spravuje celý svět a cesty lidské společnosti. Bůh dává člověku účast na tomto svém zákoně, takže člověk může pod jemným vedením Boží prozřetelnosti stále více poznávat neměnnou pravdu. Proto má každý povinnost, a tedy i právo, hledat náboženskou pravdu, aby si s použitím vhodných prostředků rozvážlivě utvořil správné a pravdivé úsudky svědomí.

Pravdu je však třeba hledat způsobem přiměřeným důstojnosti lidské osoby a její společenské povaze, totiž svobodným bádáním, za pomoci vyučování či vzdělávání, výměny myšlenek a dialogu. Takto jedni druhým vykládají pravdu, kterou našli, nebo o které se domnívají, že ji našli, aby si navzájem pomáhali při hledání pravdy. K poznané pravdě se však

musí pevně přimknout osobním souhlasem.

Příkazy Božího zákona vnímá a poznává člověk prostřednictvím svého svědomí. Jím se má věrně řídit při všem svém počínání, aby dospěl k Bohu, svému cíli. Nesmí tedy být nucen, aby jednal proti svému svědomí. Nesmí se mu však ani zabraňovat, aby jednal podle svého svědomí, především ve věcech náboženských. Náboženský život totiž záleží svou podstatou ve vnitřních dobrovolných a svobodných úkonech, jimiž se člověk přímo zaměřuje k Bohu. Takové skutky nesmí moc pouze lidská ani nařizovat ani zakazovat. Společenská povaha člověka však vyžaduje, aby člověk vnitřní náboženské úkony projevoval navenek, aby měl s jinými společenství ve věcech náboženských, aby své náboženství vyznával ve společenství.

Děje se tedy bezpráví lidské osobě i řádu, který stanovil lidem Bůh, jestliže se člověku odpírá svobodné projevování náboženského života ve společnosti, pokud neporušuje spravedlivý veřejný pořádek.

Mimoto náboženské úkony, kterými se lidé soukromě i veřejně z vnitřního rozhodnutí obrací k Bohu, přesahují svou povahou pozemský a časný řád. Proto občanská moc, jejímž vlastním cílem je starat se o časné obecné blaho, má uznávat náboženský život občanů a stavět se k němu příznivě, ale opovazuje-li se zasahovat do náboženských úkonů nebo jim zabraňovat, je třeba říci, že překračuje své meze.

(pokračování)

* * *

TEBA BUDEM VŽDY POTREBOVAŤ

Pane, ďak je-e ti, že si nám dal schopnosť m-sliet a
poznávať vesmír.

Vieme víťaziť nad chorobami, vieme prekonávať nesmierne
vzdialenosti, sme schopní predchádzať prírodné pohromy,
vieme objaviť bohatstvá zeme.

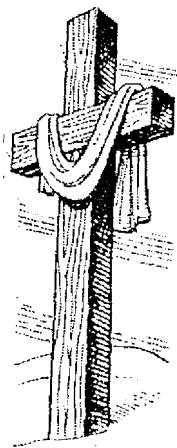
Avšak ty nám pripomínaš, že závisíme od teba aj naďalej.
Stačí malá nepozornosť na ceste a hneď sa stane
nešťastie.

Stačí malý omyl pri výpočtoch, mohutná budova sa zrúti
a pochová mnohých.

Pane, vylieč nás z našej pýchy!

Veď keby sme aj mnohokrát znásobili rýchlosť a keby sme
a m...ón r...t zväčšili enrgiu, e...y sme aj znížili po...e
nehód, nuž, aj vtedy by sme ešte stále záviseli od teba.

Dal si nám veľké schopnosti, pomôž nám ich používať tak,
aby sme uskutočňovali tvoje plány a hľadali len tvoju
slávu.

(Suavet)

VELKÉ SCHOPNOSTI KŘESŤANA

* Kterak můžeme vyjádřit svou lásku k Bohu?

Jako Boží děti můžeme vyjádřit svou lásku k svému Otci:

a) tím, že mu obětujeme sami sebe a všechno, co děláme. Činíme tak při ranní modlitbě, vz z ním ů y p své obětování obnovujeme a všechno konáme co nejdokonaleji, z lásky k Bohu.

Obětujeme sebe Bohu především při mši svaté. Pí ní se totiž obětujeme Kristu, s ním a skrze něho. Není lepší způsob, jak obětovat sebe, než při denní mši svaté.

b) tím, že plníme Boží vůli, že přijímáme za svou modlitbu Kristovu: *Ale ne jak já chci, nýbrž jak ty chceš* (Mt 26, 39).

To znamená v první řadě, že zachováváme přikázání a že se neodvracíme od Boha těžkým hříchem. A za druhé, že se hledíme vyvarovati veškerého hříchu, i lehkého.

c) tím, že napodobujeme Krista: Bůh Otec jej poslal, nejen aby byl naším Spasitelem, nýbrž i naším vzorem.

d) tím, že se spojujeme s Kristem přijímáním jeho těla a krve v nejsvětější svátosti.

e) tím, že si připomínáme Boží milosrdenství vůči nám. Odpustil nám hříchy. Tím více ho můžeme milovat, čím víc jsme mu vděční za jeho odpuštění.

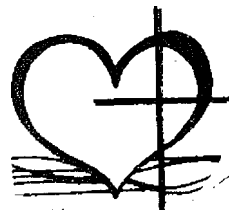
f) modlitbou: nemáme se modlit, jen abychom od Pána Boha něco dostali; máme mu též říci, že ho milujeme, a prosit ho o milost, abychom ho milovali vždy víc a více.

g) tím, že milujeme své bližní; milujeme Boha jenom tehdy, když se milujeme navzájem.

* * *

Svatost je podíl na životě samého Boha. Nelze ji vyjádřit jednou formulí. Je nevypravitelná - jako Bůh sám. *Jes ý mné u m Ani íc d h* skutků samo o sobě nevytváří svatost. Svatost není úkon, je stav. Je to fysiognomie duše, nitra, Bohem ovládaného, Bohu připodobněného, s Bohem v lásce spojeného - duše v Boha zcela ponořená - a když se projeví, pak to vše jeví známky Boží přítomnosti, Božího působení.

(Hlouch: MINUTĚNKA)

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Na poděkování P. Bohu za padesátiletý pobyt v USA - pan František Smola
- Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
2. Za zemřelého Dr. Ivo Ducháčka - manželé Stránští
- Za zemřelého Josefa Gluvňu - manželka a děti
3. Za zemřelého Josefa Gluvňu - rodina Křenčíkova
- Za zemř. Františku Hanáčkovu a Jiřího Vyoralu - Dr. Luboš Řehůřek s rodinou
4. Za zemřelého manžela a rodinu Zárišovu z obou stran paní Mary Zárišová
5. Za zemřelého Josefa Gluvňu - paní Anežka Šantorová
- Za zemřelé rodiče - manželé Chvapilovi
6. Za zemř. manžela Dr. Josefa Sedlaříka - paní Růžena Sedlaříková
- Za zemřelou Annu Hricovu - paní Mary Kanyerová a manželé Škrkoňovi
7. Za zemřelého Josefa Gluvňu - rodina Tomečkova
- Za zemřelého Jaroslava Hanuše
8. Za zemřelého Josefa Gluvňu - paní Ida Spíšková a syn
- Za zemř. bratra William Doboše - pí Mary Gašparíková
9. Za zemřelého Josefa Gluvňu - paní František Smola
- Za zemř. švagra Josefa Gašparíka - paní Mary Gašparíková
10. Za zemř. Frant. Hanáčkovu a Jiřího Vyoralu - Dr. Luboš Řehůřek s rodinou.
- Za zemřelého Josefa Gluvňu - pí. Mary Zárišová a p. Jan Pechanec
11. Za zemř. Ing. Pavla Blaho a živou a zemřelou rodinu Blaho a Stratilovu - paní Drahomíra Blaho a děti s rodinami
12. Za vážně nemocného bratra a jeho manželku - pí Růžena Sedlaříková
- Za zemřelého Otce Josefa Vandíka, SDB - Dr. Jaroslav Němec
13. Za zemřelého bratra Ludvíka - pan František Němeček
- Za zemřelou sestru Annu - pan Josef Blaha
14. Za zemřelého Josefa Gluvňu - manželka a děti
- Na poděkování Pánu Bohu za návrat zdraví - manželé Josef a Bridget Ivičičovi
15. Za zemřelou Annu Hindrovu - manžel a dcera
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. Za zemřelou maminku Jenne Cipko - rodina Otrubova
- Za zemřelého bratra Františka Petra - paní Anna Otrubová
17. Za živou a zemř. rod. Suchánkovu z obou stran - p. Vláďa Suchánek
- Za zemřelého Otce Josefa Vandíka, SDB - Dr. Jaroslav Němec

18. Za zomrelé rodiče Katerinu a Andreja Filipkovy - manželia Filovi
19. Za zemř. Josefa Pavlicu, manželku a děti - paní Josefa Pavlicová a manželé Smrčkoví
 - Za živou a zemřelou rodinu Novákovu - manželé Krátcí
 - Za zemřelého manžela Dr. Josefa Sedlaříka - paní Růžena Sedlaříková
 - Za zemřelého Josefa Frantu a jeho manželku Bertu - rodina Naňkova
 - Za zemřelého Josefa Malíka - jeho syn Josef s rodinou
20. Za zemřelého Vladimíra Pošustu - manželka a děti s rodinami
21. Za zemřelou maminku Annu - paní Helena Stachová
22. Za zemřelou Jarmilu Walželovu - manželé Walželovi
23. Za zemřelého Josefa Gluvňu - manželka a děti
24. Za zomrelú sestru Liviu Maleckú - paní Jolana Beharková
 - Za zemřelého Otce Josefa Vandíka, SDB - Dr. Jaroslav Němec
25. Za živou a zemř. rodinu Kovačikovu z obou stran - rod. Kovačiková
26. Za zemřelou Marii Nejedlíkovu a manžela - paní Anna Otrubová
27. Za zemřelé Annu Lánovu a Annu Markovu - pan Henry Marek
28. Za rodiče, sourozence, příbuzné, přátele a dobrodince
29. Za zesnulé Dr. Josefa F. Špačka s chotí - jejich děti
30. Na třetí výročí úmrtí Mařenky Špatné vzpomíná paní Jarmila Múdrá
31. Za zemřelého Jaroslava Benáčka - manželé Benáčkoví

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ

ZEMŘĚLI: Josef Gluvňu - Otcí Tom Lanovi maminka - panu Františkovi Němečkovi bratr Ludvík - Jaroslav Hanuš - Helena Krupičková - Nick Svirovský - Eliška Zymová - Božena Večeřová - Růžena Hlavsová - panu Josefu Blahovi sestra Anna Dufková - Marie Malovaná - paní A. Otrubové br. t. František Pet. Z zesnulým pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se:

*Abys nám šťastně shledání s našimi zesnulými dopřál,
prosíme tě, vyslyš nás!*

Paní Věra Petersová a Dr. Jaroslav Němec se dožívají OSMDESÁTKY a pan Josef Suda SEDMDESÁTKY! Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojně požehnání.

Kéž dobrotivý Pán Bůh odplatí pozemskými statky a hojnými milostmi všem, kdo s radostnou obětavostí pracovali na Masopustní zábavě. Zvláště děkujeme neúnavným kuchařkám a všem, kdo velkodušně přispěli do Bufetu a do Tomboly!

OTČE
nem-li
možné,
aby mě

tento
kalih minul,
a musím ho přet,
staň se tví vůle.

CESTA DCERY KRALOVSKÉ ANEŽKY

IX.

Milovat je umění - v lásce je nejvíce pádů k zemi. Anežka nemilovala lidi pro ně samé, ani pro uspokojení, že koná dobro.

Milovala druhého z lásky k Bohu - jako jedinečná a úžasná díla Boží.

Milovala svět způsobem nadpřirozeným.

Milovala tvory láskou zároveň jednotlivou i všeobecnou - objímající všechny a každého zvlášť, jako blahodárný paprsek sluneční. Láska je výrazem čistoty a tato je neviditelným prstenem zasnoubení na ruce Anežčině. Prsten čistoty, nic hotového, co je dáno na začátku, nýbrž co je získáno dlouhým životem, prací jak běloba prádla.

Jak jiný, dokonalejší je projev lásky, vidíme-li v bližním: Tělo Kristovo. Krev Kristovu.

Blažení a šťastní jste, vy čistého srdce, vidíte Pána.

X.

Anežka přešla v životě španělského učitele mystiky sv. Jana od Kříže, který mluví o nahosti - o svlékání: nemít nic, k ničemu nelnout, být prostoupen světlem, které je formou vidění: v Tvém světle uvidíme Světlo.

Nahost je dětský stav. Je příchod ze tmy lůna na světlo, je příchod ze tmy země v náruč světla.

Nebudete-li jako maličci: nevejdete...

Dětství Boží nezná stáří -

(dokončen)

* * *

Zpozoruješ-li, že se na tebe sypou pomluvy zlých nebo nevzdělaných lidí, pros Boha, aby nedopustil, aby ty zlé věci, které se o tobě šíří, nebyly zároveň pravdou.

Všechno naše štěstí je v nás, v tom spočívá naše blaženost. Byli bychom velikými chudáky, kdyby naše dobrota závisela na cizím posudku. Jsi přece takovým a tak velikým, jak velikým jsi sám v sobě a jak velikým jsi před Bohem.

(JISKRY SVATÉHO IGNÁCE)

Ano, národy dozrievali. Boli ako veľké pole pred žatvou, ktoré si vy-
nútilo z úst Spasiteľa túžobné slová:

- Lúto mi je zástupu. Proste Pána žatvy, aby poslal žencov do svojej
žatvy, lebo žatva je veľká, ale robotníkov málo, veľmi málo.

Ah, ako dávno to už povedal Kristus. A v ušiach Don Boska ako
boľavo sa ozývali tieto slová znova a znova. Ako rád by bol posielal nové
a nové húfy svojich žencov i on do tej žatvy, najmä keď mu Boh ukázal,
koľko toho neobrobeného poľa čaká na saleziánov. Veď len Patagónsko sa-
mo je dva razy tak veľké ako Francúzsko spolu s Belgickom. A on
tam mohol poslať len desiatich. To ostatné musí nahradiť modlitbou, dob-
rou vôľou a trpezlivosťou. A keď Boh dá, i noví misionári ta pôjdu.

Ale kto pôjde, ten pôjde, každý musí ísť so svätým rozkazom Don
Boska, ktorý dal tým prvým desiatim:

- Hľadajte duše a nie peniaze, pocty a vysoké hodnosti.

- Ak chcete zaslúžiť Božie požehnanie a priazeň ľudí, starajte sa naj-
mä o starcov, chudobných, chorých a o deti.

- Buďte vždy a všade úctivo poddaní cirkevným a štátnym úradom.

- Buďte apoštolmi Sviatosti Oltár-
nej a Panny Márie Pomocnice.

A Don Caglierovi ešte pošepkal:

- Spravte, čo môžete a vládnete.

Ostatné zverte na Pána Boha. Neohro-
zene dôverujte Najsvätejšej Sviatosti,
Fanne Márii Pomocnici, a potom uvi-
díte, čo sú zázraky.

* * *

Modlitieb za úspech saleziánskych
misií nechýbalo. A práve preto ne-
chýbalo ani požehnanie. Za prvými šli
čoskoro druhí, tretí... Pravda, za-
čiatky boli ťažké, veľmi ťažké. Misio-
nári zažili nejedno sklamanie. Nezvyklé

Don Ján Cagliero. Viedol prvú výpravu salezián-
skych misionárov do Južnej Ameriky. Neskôr sa
stal biskupom a kardinálom. Tu je so Zefirínom
Namuncura (1886-1905), synom mocného kačíka Pa-
tagónie. Zefirín zomrel v Ríme v povästi svä-
losti.

podnebie robilo ťažkosti a hatilo prácu. Nepriatel'ia a prekážky ako by zo zeme vyrastali. Majetku, peňazí nebolo. Počet misionárov bol veľmi nepomerný k ťažkým prácam a úlohám, ktoré im bolo treba splniť. Ale ísť to predsa len išlo. Ba dobre išlo. Duševný prales, do ktorého sa vrhli, za dvadsať rokov začal prinášať krásne ovocie ich heroickej práce. Pochodili krížom-krážom celé Patagónsko a argentínske pampy. Neobišli ani jediný kraj, a takto získali Cirkvi tamojších divochov. Dnes tam máme novozriadené diecézy.

Tieto misijné úspechy v Južnej Amerike, vábili ďalej, najmä do stredú republiky Ekvátorskej, kde žijú divé kmene povestných Kivarov, u ktorých niet ani len stopy civilizácie a tým menej stopy kresťanstva.

Roku 1895 i toto územie bolo pridelené saleziánskemu biskupstvu a tvorí mendezský a gualaquizský vikariát.

Už rok predtým podarilo sa im vniknúť i do štátu Matto Grosso v Brazílii, kde žijú hlavne Indiáni zvaní Bororos, ktorých za dvadsať rokov obetmi získali Cirkvi. Od roku 1914 je tam biskupstvo: prelatúra de Registro de Araguay so saleziánskym biskupom.

Ale ak v poriečí Araguay bolo veľa práce, nuž v poriečí inej brazílskej rieky, Rio Negro, bolo jej ešte viac. Je to asi 1000 km dlhý kraj. Kde sa človek obráti, všade len hory a hory, bez konca-kraja, pretínané a spletené väčšími-menšími riekami, obývané indiánskymi kmeňmi Tucanos a inými.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada: D Ě T E M

O MYŠI, ŽÁBĚ A ORLU

Myš se chtěla přepraviti přes vodu a žádala žábu, aby jí pomohla. Žába vzala šňůru, přivázala myš'í nohu k své noze a skočila do vody.

Sotva se však dostaly kousek od břehu, počala se žába potápěti a táhla za sebou myš' do hlubiny. Ubohá myš' hned pochopila úmysl zlomyslné žáby a bránila se ze všech sil.

Vtom přiletěl orel, a popadnuv myš' i žábu k ní přivázanou do drápů, vznesl se s nimi na skálu a tam je obě snědl.